

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Un futur de capital importància

Bona tarda,

En primer lloc, vull agrair la presència de tots vostès en aquest acte. I també vull donar les gràcies al Círcol de Reus per convidar-me i donar-me l'oportunitat, com alcalde de Tarragona, de parlar sobre el futur que contemplo per a la meva ciutat i per a les ciutats que ens són veïnes, com és el cas de Reus.

Perquè Tarragona i Reus són ciutats veïnes i que, per tant, conviuen. La convivència, a qualsevol nivell, porta sovint a tensions puntuals, però el cert és que Tarragona i Reus tenen moltíssims

punts més punts en comú que no pas divergències. I no ho dic jo. Això ho diuen els fets i la història, malgrat que les anècdotes, els tòpics i els desacords mediàtics provoquin una imatge d'enfrontament més que de col·laboració.

De fet, quan he comentat que venia a Reus per a pronunciar aquesta conferència, algunes persones i mitjans de comunicació em parlaven d'un cert "morbo", precisament per aquests tòpics i anècdotes que caracteritzen la relació entre Tarragona i Reus.

Trenquem el prejudici.

En aquest sentit, i tenint en compte que avui ens trobem en una entitat històrica tan destacada com és el Círcol de Reus, davant un públic que reuneix un sector destacat de la societat reusenca, què s'espera que digui l'alcalde de Tarragona?

Els puc ben assegurar que l'honradesa m'obliga a dir el que penso, el que crec i allò en què treballo.

Malgrat això, algú em va comentar dies enrere que la bona educació m'obligaria aquí, a Reus, a dir coses que no afirmaria a Tarragona. Res més lluny de la realitat.

No hi ha res que pugui dir a Tarragona que no pugui afirmar-ho a Reus. El meu discurs, el meu pensament, és el mateix per a qualsevol lloc i per a qualsevol fòrum, perquè no es tracta d'agradar a les oïdes de ningú a canvi d'insultar la seva intel·ligència. Al contrari. Crec que la lleialtat i l'honradesa són imprescindibles en les relacions entre les persones i les ciutats, i a això mateix em referiré més endavant.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Un futur de capital importància

Vagi per avançat que el títol de la meva conferència, “Un futur de capital importància”, és una afirmació de la confiança en el nostre futur, en el futur de tots plegats. Afortunadament, Tarragona i Reus estem condemnats a entendre’ns. Afortunadament, si Tarragona i Reus volen tenir futur, estem obligats a avançar junts. Això és així perquè part de la riquesa de Reus es troba a Tarragona i, per descomptat, part de la riquesa de Tarragona es troba a Reus.

I què cal fer per a avançar junts i millorar el nostre territori? El que cal és que iniciem el que en termes de màrqueting es denomina coocompetència, i que altres experts anomenen coocompetència. M’explico.

Ara fa uns dies, durant una conferència a Barcelona en què vaig parlar del nostre territori, vaig aplicar el terme coocompetència a un àmbit territorial més ample. La coocompetència es defineix com la necessària cooperació per a guanyar mercat i competir després. I vaig posar com a exemple els constructors de vehicles elèctrics. Mentre no disposin d’una xarxa d’endolls per a recarregar els vehicles, no hi haurà comercialització. El primer objectiu comú és, doncs, cooperar a crear aquesta xarxa. Ja tindran temps després per a competir en la venda d’una marca o d’una altra.

El que hem de tenir clar és que avui dia no només competeixen les empreses. Avui competeixen els territoris. Per tant, Tarragona i Reus competeixen junts, perquè comparteixen un territori petit, excessivament petit, diria jo.

Però el territori del qual parlo no és només Tarragona i Reus. És molt més. O és que algú pot concebre aquest territori sense Salou, sense Vila-seca, sense Cambrils, sense Valls, sense El Vendrell o sense els pobles del polígon químic? Segur que no. Per això tots aquests pobles i ciutats del nostre entorn han de tenir el protagonisme que mereixen.

Així doncs, el primer objectiu abans que competir entre nosaltres ha de ser col·laborar per a completar les necessitats que tenim. I després ja tindrem temps per a desenvolupar la competència.

Perquè, per exemple, si no arriben turistes xinesos o russos al nostre territori, no podem competir per allotjar-los en un hotel o un altre. Si no tenim unes comunicacions adequades estem tocats logísticament. Si no tenim un pes específic als fòrums de decisió, no som ningú.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Un futur de capital importància

Estic segur que aquesta idea la comparteixen la major part de vostès i a qualsevol fòrum on puguem anar ens diran que és un principi elemental.

Però, malgrat aquesta idea compartida, la realitat actual és força distant d'aquest principi.

Una raó és que massa vegades acabem aplicant aquella dita del "Fer Pasqua abans de rams". És a dir, volem començar pel final. Possiblement competim primer i deixem la col·laboració per a després. I per això fem tard.

Però aquesta no és l'única raó. En altres casos, un obstacle és la desconfiança i, en d'altres, la falta de lleialtat.

No podem iniciar camins de col·laboració quan existeix desconfiança envers el company.

M'ho deien l'altre dia amb una expressió molt gràfica. El problema de col·laborar apareix quan tens por que el company et falli. I si hem de ser sincers, la sensació que existeix a Tarragona és aquesta. Que el major interès de Reus és aquest: treure protagonisme i competències a Tarragona.

I aquest no és pas un bon principi per a començar un camí comú.

Molt probablement, tots tenim a la memòria la nostra darrera desentesa. Em refereixo al projecte de llei de vegueries, amb un resultat que possiblement ens hauria de fer meditar a tots:

Algú creu que la ciutat de Reus ha guanyat alguna cosa qüestionant la capitalitat de Tarragona?

Algú a Reus creu que la denominació de seu institucional que té Tarragona no és equivalent a una homologació de capital? I no només a Catalunya, sinó al món sencer.

Sincerament, algú creu que avui Reus és més capital que fa un any?

El futur de Reus no passa per reduir la importància o el poder de Tarragona. El futur de Reus està en avançar junt a Tarragona amb lleialtat.

A Tarragona, possiblement també es van cometre errades durant la discussió. Segur. No tots els ciutadans de Tarragona recolzem segons quines expressions. Però si deixem de banda el fet anecdòtic i ens fixem en allò més fonamental, la capitalitat no tan sols és un títol. La capitalitat de Tarragona no tan sols és històrica, sinó que també és econòmica i de serveis al territori.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Un futur de capital importància

Posaré uns exemples.

Moltes vegades fem servir l'expressió "el Camp" per tal de no dir explícitament Tarragona, però l'evidència és que quan ens allunyem 100 quilòmetres de casa fem riure amb denominacions que ningú no coneix. Si vostès viatgen a Sevilla, a Bilbao o a la Corunya i diuen que venen del Camp, que ells tradueixen com "campo", segurament la resposta que rebran anirà enfocada a la recollida de bolets, a passejar, a treballar la terra o al futbol. Ningú no pensarà en el nostre territori, en una àrea geogràfica concreta. I encara més, si parlen del "Camp" a Marsella, a Lió o a Brussel·les, es trobaran amb moltes cares de circumstàncies.

I a tot això cal afegir que la denominació "Camp" és genèrica i no té sentit si no va acompanyada del seu cognom: "de Tarragona". El territori ha de saber que hi ha molts municipis que incorporen a la seva nomenclatura un cognom genèric: Camp, Mar, etc. Ara bé, algú creu que una ubicació territorial que tingui com a únic nom "Camp" o "Mar" és fàcilment localitzable? Per exemple, podem parlar d'Ametlla sense dir "de Mar" i si estem a prop sabem que ens referim a l'Ametlla de Mar. I el mateix succeeix amb pobles com Vilallonga del Camp, per exemple.

Estaran vostès d'acord amb mi que Internet és cada cop més un element que serveix per a mesurar el grau de coneixement al món. M'explico. Al cercador Google, ara fa uns mesos, Tarragona hi apareixia amb 23 milions d'entrades. La província de Tarragona tenia pràcticament 11 milions d'entrades, i Reus en tenia 6'5 milions. Catalunya, en castellà, comptava amb 21 milions d'entrades, i en català tenia 34 milions. La Costa Daurada apareixia 1 milió de vegades al cercador Google, mentre que el "Camp" només apareixia com a Camp Nou, l'estadi del Barça, molt lluny geogràfica i semànticament del que nosaltres entenem per Camp.

Amb aquestes dades a la mà, és possible que algú sigui incapaç de valorar el que aporta i el que pot aportar Tarragona al reconeixement internacional del nostre territori?

Hi pot haver algú tan cec pel localisme que li impedeixi valorar el valor marca que suposa el nom de Tarragona?

Òbviament, si és necessari podem parlar de xifres però Tarragona, a més de capital, és la ciutat amb els paràmetres socials i econòmics més elevats del territori. I les xifres, si és necessari, podem comentar-les després. Però això no ha de servir ni per a que Tarragona tregui pit, ni per a que Reus se senti ofesa. Mirin, al món hi ha milers de ciutats més grans que Tarragona, i també hi ha milions de ciutats més petites que Reus. I no passa res. Això sí, per a un reusenc la seva ciutat és la millor i per a un tarragoní no hi

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Un futur de capital importància

ha res com Tarragona. I està bé que sigui així. Perquè encara que no sigui un principi objectiu, és bo posseir aquest sentiment i orgull de ciutat.

Dit això he d'afirmar, i vostès ho saben perfectament, que Tarragona és una ciutat oberta. Una ciutat que progressa. Una ciutat oberta al mar i a la gent, en la qual la iniciativa privada hi té cabuda i recolzament. I respecte a aquesta iniciativa privada, una multitud de reusencs, però sobretot d'empreses de Reus, s'acosten cada dia a treballar a Tarragona, fins i tot com a proveïdors de l'Ajuntament, sense que el localisme els tanqui les portes. És una ciutat oberta a col·laborar amb altres municipis.

El nostre model d'empresa municipal no és absorbir l'empresa privada. creiem que l'Ajuntament ha de potenciar el paper de les empreses i no combatre-les. Fins i tot, el nostre model d'empresa municipal ja compta amb dues empreses de caire mixt. És una ciutat que pregunta què hi aportes, no d'on vens.

Creiem en la capacitat i dinamisme de la iniciativa privada. I creiem que el rol de l'Ajuntament és crear les condicions adequades per a que hi hagi activitat.

Una ciutat amb qualitat de vida, com així ho demostren les estadístiques. Tarragona té un índex de seguretat ciutadana de 45 fets delictius per cada 1.000 habitants, mentre que a Catalunya la xifra s'eleva a 55 fets delictius i a Espanya la dada és de 65 fets delictius per cada 1.000 habitants.

I pel que fa a l'ocupació, Tarragona també presenta unes xifres relativament positives. La ciutat té un índex d'atur del 12%, xifra força inferior a la mitjana provincial, catalana i espanyola.

Altres dades també parlen bé de la ciutat de Tarragona. La renda familiar, per exemple, és elevada, molt elevada, ja que només és superada per la xifra de Calafell. Així ho confirma el reportatge publicat ara fa uns dies a la premsa.

I encara dins la vessant econòmica, en el terreny de les exportacions les nostres empreses i sobretot el polígon petroquímic estan funcionant. Tenim una economia internacionalitzada, amb relacions comercials en aquests moments amb Qatar, Dubai, Israel, Austràlia, Alemanya i els Estats Units, entre altres amb creixement de dos dígitos.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

El Port de Tarragona és el segon estatal en creixement relatiu.

I parlant del port, ara fa uns dies es va fer pública la venda de la Marina Tarraco a un grup financer de Qatar, amb la intenció de convertir-la en una Marina de iots de luxe i de gran mida, algun dels quals ja es poden veure ancorats al nostre port.

Òbviament, aquesta decisió afavorirà l'Aeroport, que serà el punt d'arribada dels vols privats que generen aquests iots.

Però ser capital no tan sols són avantatges. També hi ha costos que s'han d'assumir, com ara l'exempció d'impostos que gaudeixen els edificis oficials, els problemes d'aparcament per a acollir a tothom que ve a fer tràmits i que suposa crear una xarxa d'aparcaments i de transports diferent, amb les servituds que això comporta.

En tot cas, ser capital no pot ser concebut com ser la madrastra del territori. A la conferència que abans esmentava, la que vaig pronunciar a Barcelona, vaig parlar de la nostra relació amb la capital de Catalunya. Nosaltres volem que Barcelona sigui la capital, però no que sigui una madrastra per a la resta del territori.

En aquesta mateixa línia, Tarragona tampoc no vol ser la madrastra del nostre territori. Volem que no ho sigui i treballem per aconseguir-ho.

El millor exemple que això és cert és un fet. Recentment, Cambrils va presentar el seu projecte per a crear la tercera seu de l'INEF a Catalunya. Tarragona va recolzar aquesta candidatura i va aparcar la seva pròpia per tal d'afavorir la de Cambrils, guardant-nos la nostra a la recambra per a, en cas que el projecte de Cambrils perillés, poder comptar amb una última carta en joc. Tarragona és conscient que li convé un territori fort i que les potencialitats de cadascuna de les ciutats i pobles del nostre territori sumen. I en aquesta suma, Reus té un gran pes específic.

Però no vull parlar més del present ni del passat. Vull mirar cap al futur. Jo proposo, no tan sols a Reus, sinó a tot al territori que constitueix la Catalunya Nova, que treballem com deia abans en competència, que cooperem lleialment en fer avançar el territori. I que avancem donant protagonisme als ciutadans, a les empreses, amb projectes pràctics, mancomunant esforços per a treballar junts.

Darrerament s'està parlant de l'àrea metropolitana. Jo crec que l'àrea metropolitana de Tarragona és una realitat. Però igualment crec que és una bestiesa denominar-la segona àrea metropolitana de Catalunya i no anomenar-la àrea metropolitana de Tarragona. Les àrees metropolitanes no són equiparables entre sí. No és igual l'àrea metropolitana de Barcelona que la de Buenos Aires, ni aquesta és igual que la de Nova York. La de

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Un futur de capital importància

Tarragona tampoc no ha de ser com la de Barcelona, i no hem de definir-la com la segona àrea d'enlloc, tot i que òbviament sigui la segona de Catalunya, la "x" de l'Estat i la que pertoqui d'Europa.

Tenim característiques d'àrea metropolitana, però encara no estem estructurats per a prestar serveis com a tal.

Jo entenc com la nostra àrea el territori format pel nucli dur: Tarragonès, Baix Camp i les zones més urbanes del Baix Penedès i Alt Camp, que s'ha d'ampliar en una segona corona amb les zones més urbanes del Priorat i la Conca de Barberà. I al futur immediat haurem de treballar en aquesta direcció per tal de no perdre el tren del progrés. Aquí, en aquest context, és important establir un model de comunicacions de rodalies que creï una malla capaç d'unir Tarragona amb tot el territori.

Una de les qüestions prioritàries és que no hem de mimetitzar-nos amb altres àrees. Nosaltres hem de crear un sistema de mobilitat eficaç i adaptat a les nostres necessitats.

La primera necessitat és la construcció del tramvia. obro un parèntesi per a explicar perquè no m'agrada la denominació TRAMCAMP.

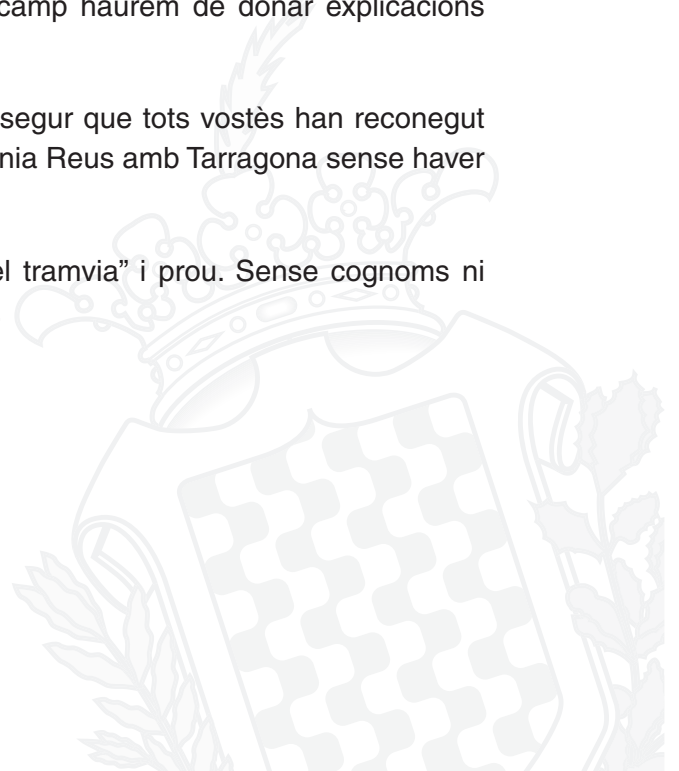
Primer, perquè em sembla un mimetisme absurd copiar la denominació de Barcelona, on allí sí tenen el tramvia de dalt i el de baix.

En segon lloc, perquè els transports col·lectius no tenen nom propi, són genèrics. Per exemple, no cal posar-li cognom al metro. Si diem "metro", tothom sap a què ens referim, i si diem tramvia passa exactament el mateix. Tothom que sent la paraula tramvia sap de què s'està parlant, mentre que si diem Tramcamp haurem de donar explicacions constantment.

Un exemple relativament recent és el trole. Estic segur que tots vostès han reconegut perfecta i ràpidament que em referia al trole que unia Reus amb Tarragona sense haver de dir res més.

Per tant, crec que el tramvia s'ha d'anomenar "el tramvia" i prou. Sense cognoms ni afegits artificials que en compliquin la comprensió.

Tanco el parèntesi.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Un futur de capital importància

Insisteixo.

Hem de coompetir. Hem de fer un treball que sigui conjuntament útil i socialment rendible per a prestar un bon servei al territori. Hem de treballar més estretament, si és possible, en la promoció del turisme. En aquesta línia, avanço que Tarragona està treballant per atreure els grans creuers i turistes al nostre port amb el reclam del patrimoni romà de Tarragona i el modernisme de Reus, entre d'altres atractius del nostre territori com són la Ruta del Cister, el Priorat, Port Aventura i un llarg etcètera.

De fet, el terreny de la promoció del turisme és un dels que més fàcilment podem potenciar. I així s'ha demostrat quan hem anat tots junts, per exemple, en la promoció de l'aeroport i la seva ampliació.

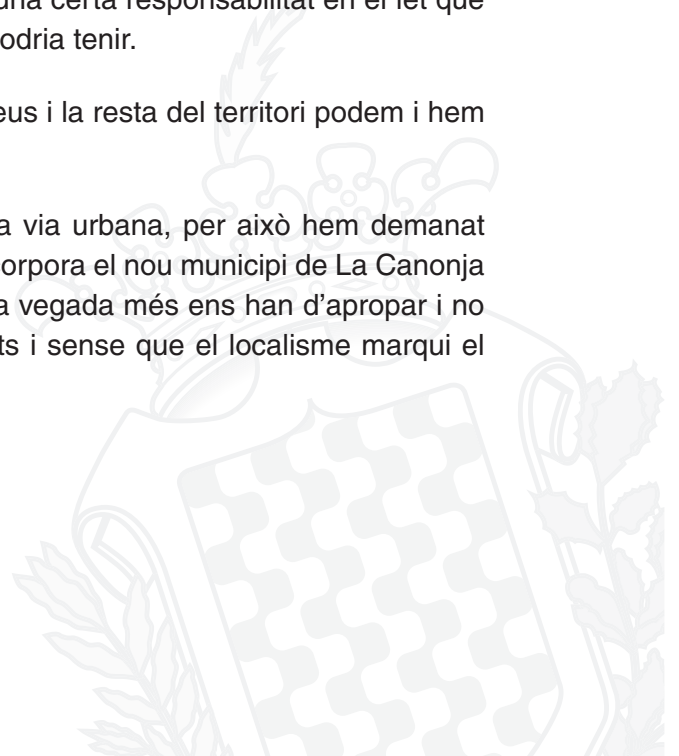
En aquest aspecte, el turístic, permetin que els doni només una xifra: més de 600.000 turistes van visitar els monuments i museus de Tarragona al llarg del 2009. En aquest mateix període, es van produir quasi 270.000 consultes d'informació turística.

Hem de coordinar i mantenir una postura unitària en el nostre interès per la millora de les infraestructures, a les quals sovint surten veus discordants i postures enfrontades envers el propi territori. Hem de mancomunar tots els serveis que siguin mancomunables. Però el que no hem de fer és crear més burocràcia ni més administració superposada a les actuals.

No hem de ser caïnites. L'estació de Reus, la de Tarragona, la central o la de Perafort-La Secuita no requereixen que s'hagi d'eliminar una per tal que funcioni una altra. De fet, hem de tenir esperit de territori. Potser tots tenim una certa responsabilitat en el fet que l'actual estació de l'AVE no tingui l'afluència que podria tenir.

Hi ha molts més temes en els quals Tarragona, Reus i la resta del territori podem i hem de caminar junts.

Per exemple, la T-11. Aviat serà pràcticament una via urbana, per això hem demanat que s'anomeni Avinguda d'Europa. I també s'hi incorpora el nou municipi de La Canonja i sobre la qual s'aniran articulant serveis que cada vegada més ens han d'apropar i no separar-nos. Serà positiu crear-los pensant en tots i sense que el localisme marqui el territori.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Així doncs, la T-11 ha de convertir-se en la via que ens uneixi, i no que ens separi.

Un altre exemple és la Universitat. Hem de mantenir el suport a la URV, la universitat pública del nostre territori, la de tots. De fet, tot el territori ha treballat conjuntament per a obtenir el Campus d'Excel·lència, la qual cosa demostra una vegada més que quan treballem junts, progressem.

Crec que he fet una reflexió sincera i honesta de coses que penso i estic segur que amb tots el matisos que siguin necessaris pot ser compartida per molts ciutadans del nostre territori, de Tarragona, de Reus i de molts altres municipis.

Tenim un territori extraordinari. Un territori que en aquests moments té el creixement humà i econòmic més gran de Catalunya. Un territori en el qual, quan treballem junts, hem avançat i en tenim exemples ben clars: el Consorci d'Aigües, sense el qual avui estaria hipotecat el nostre futur i el nostre progrés. O la planta incineradora de residus, una mancomunitat pionera a tot l'Estat. O la pròpia Associació per a la Promoció de l'Aeroport, que es va anomenar Pacte de la Boella i que ha donat els seus fruits. O la reflexió que hem obert per a crear una Agència Territorial de l'Energia.

Aquests són els exemples que proposo que seguim. La meva proposta i el meu treball van en aquest sentit. Treballar per un futur de capital importància amb lleialtat envers el territori i la seva gent. Per a això, Reus sap que pot comptar amb Tarragona i amb el seu alcalde.

Moltes gràcies per la seva presència i la seva atenció.

Conferència al Círcol de Reus

01-12-2010

